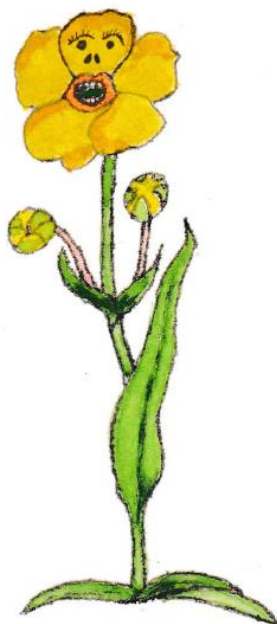

190   Waar komen die vandaan, die twee vervloekte kruiden,
dacht 't monster bij zichzelf, gauw zal hun doodsklok luiden.
Maar Bereklaauw en Distel doken in een sloot,
vergaten al hun moed en hielden zich voor dood.
Ze loerden eens tersluiks waar 't monster nu mocht blijven,
maar zagen plots vol schrik zijn spiegelbeeld verschijnen
in 't water van de sloot. Uitzinnig was 't van woede.
195   Gelukkig was 't maar 't beeld dat in het water woedde,
want met een wild gebaar van zijne blanke spade
liet 't monster wel verstaan... voor kruiden geen genade!
Ze lieten opgelucht zich op het water drijven,
belandden ongedeerd in hun vertrouwde vijver.
200   Hoe node kropen zij de groene oever op,
in plaats van lof en eer verdienden zij de strop,
als helden hadden zij zich zeker niet gedragen.
Wat zouden zij aan de Raad en aan het volk verklaren!
Als 't kreupel kruidenvolk ze zo zag wederkeren,
205   maar zonder 't monster dan, begon het weer te beven:
de dreiging bleef bestaan, 't gevaar was niet geweken.
Wie zou het kruidenvolk nu in bescherming nemen?
"Of is het monster dood, riep giftig Boterbloem,
dan overladen wij die beiden met veel roem."

Harig Wilgenroosje

Epilobium hirsutum

*“He, roosje met uw wilgeblad,
aan wie dank jý uw edel sap”
riep Adam met het vjgeblad.
“Is dat een vraag! zei ’t roosje wjjs,
gý domme mens uit ’t aards paleis.*

*Weet ge nog hoe wilde dieren
in uw hemels paradijs
likken kwamen uwe hielen
gaf je hun mijn zoete spjjs.
Eens hebt gý in uwe waan,
na ’t verbreken van Gods woord,*

*rust en vree teniet gedaan.
Omdat Eva werd bekoord
overheerst nu weer de gram,
schoont de leeuw niet meer het lam.”
Ja, al is de mens nu wild,
een wilgenroosje blijft toch mild.*

Wilgenroosje

Epilobium angustifolium

Boterbloem (de scherpe -)

Ranunculus acris

4

Behekst ben ik van kop tot teen,
op weiden schuwt me zelfs het vee.
't Is waar wat zegt meneer Dodoens:
een boterbloeme is wat loens.
Ruw maak ik tong en tere huid,
behoed u dus voor 't boterkruid!
Liefst heeft me nog de grauwe pad,
op hare voet gelijkt mijn blad.
En kracht bezit ik in mijn bloem,
mijn magisch geel verschaft mij roem.